

Les guerres comercials entre les empreses de reproducció musical puguen de to

LS, CD, DCD, sigles del futur

Les noves tecnologies d'enregistrament, digital, binari o òptic, han provocat els últims anys una vertadera revolució en els camps de la imatge i el so. Arran d'això, una bona part del sector de l'electrònica de consum ja ha sentenciat a mort la tradicional tecnologia magnètica.

Si el 1982, els dos grans gegants mundials de l'electrònica de consum van arribar a un acord per llançar junts el *compact disc* (CD), ara sembla que cadascú vol anar per camins diferents en la carrera comercial per controlar la major quota de mercat.

La multinacional holandesa Philips, promotora fa trenta anys de la tradicional casset, ha retornat fa poc al camp de la innovació de la mà de la japonesa Matsushita per oferir el *digital compact disc* (DCD), un sistema d'enregistrament i reproducció de so comparable al del seu germà major, el CD. Alguns profetes de l'electrònica de consum vaticinen a

aquest nou suport musical un futur pròsper, entre altres raons perquè el DCD permet alhora escoltar les cassetts analògiques i les clàssiques.

La nipona Sony tampoc no ha perdut el temps per a mantenir-se en el grup capdavanter. El minidisc (MD), potser l'article de consum de masses que ocuparà el centre d'atenció d'ací a finals de segle XX, ha estat el primer pas de l'empresa japonesa en la nova competició. El MD es presentava en el mercat espanyol, per primera vegada oficialment, el passat mes de març amb un relatiu retard respecte a la resta de països europeus. El fet d'introduir el nou sistema més tard a l'estat espanyol no sembla preocupar massa Sony. Segons declaren els seus directius "les expectatives comercials són semblants a les que va despertar a França i a Alemanya".

El MD permet l'enregistrament i la reproducció de discos compactes de 6,4 centímetres amb una duració màxima de 74 minuts. En la primera fase, els minidiscos verges tindran una durada de 60

El minidisc de Sony ocuparà el centre d'atenció tecnològic d'ací a finals de segle.

RAFA GIL

minuts. Precisament els experts exposen aquesta característica tècnica com una prova irrefutable per a veure en el MD la competència directa de la clàssica banda magnètica d'enregistrament, tradicional sistema que alguns ja han sentenciat a mort.

MALGRAT LA CRISI, LA CONSOLIDACIÓ DEL MERCAT

Amb un preu similar al DCD de Philips (unes 90.000 pessetes per la versió gravadora i 70.000 per a la reproductora), el minidisc de Sony prompte envairà els mercats mundials. Les cintes o els discos costaran entre 1.000 i 3.000 pessetes, segons siguin verges o pre-gravats.

D'altra banda, segons els resultats del sector, el 1992 predomina la tendència del mercat cap a la consolidació, malgrat la recessió actual. Dins de l'àrea europea, al mercat espanyol li superen quant a volum de facturació el britànic, el francès i l'alemany, però va per davant de l'italià. La bona posició es dona, curiosament, en el

mercado espanyol, que és on més discos de vinil es continuen venent.

Per aquesta circumstància, "tot i que la mort dels discos de vinil és un fenomen incontestable -segons una de les conclusions d'una anàlisi sobre el sector feta pel diari *La Vanguardia*- els consumidors espanyols han mostrat una forta simpatia per aquest tipus de suport musical". A més, les xifres també demostren que l'afició recentment suscitada pel disc compacte "ha estat tardana, però espectacular", segons afirmava el mateix rotatiu. Tot això és suficient perquè els experts hagen subratllat fa poc que "l'actual crisi del sector és una realitat a mitges".

Siga com siga, la nova batalla musical, que recorda la que va enfrontar els formats Betamax i VHS per al vídeo, és servida. Els tècnics en aquestes tecnologies insisteixen, però, en la compatibilitat del DCD de Philips amb les antigues cintes, un avantatge que no posseïx el minidisc de Sony. Enfront dels 35 milions de CD que es van vendre en tot el món durant el 1991, hi va haver una demanda de 180

milions de gravadores, radiocassetts i walkmans. Alguns analistes, amb clara intenció de tranquil·litzar les empreses discogràfiques, destaquen entre els punts negatius del DCD el seu mecanisme de reproducció, que "distorsiona la qualitat de les còpies".

En el cas contrari, es posaria en mans de la pirateria discogràfica el sistema de reproducció més perfecte. Això podria ser decisiu per al bon desenvolupament del sector, especialment ara, després que un estudi de l'Associació Videogràfica i Fonogràfica Espanyola (AFYVE) recentment publicat ha denunciat que durant el 1991 es van copiar quatre hores de música per cada hora de música venuda.

TRES GRANS UNITS PEL LÀSER

A la vista dels fets, sembla clar que la guerra entre productores musicals i comercials serà aferrissada. L'any passat, desè aniversari del llançament del CD, es van vendre per primera vegada a l'estat espanyol més discos compactes que de vinil, un argument més per demostrar que qualsevol producte tarda a imposar-se en el mercat. El ràpid creixement de la música compacta no ha impedit que només el 16% de les llars tingueren a finals del 1992 reproductors de discos compactes.

Si la tendència en el camp de l'àudio la marca en aquests moments el DCD i el MDC, el *laser disc* (LD), un producte desenvolupat als laboratoris de Pioneer, es presenta com la nova generació tecnològica. Philips i Sony s'han aliat a Pioneer en aquesta aventura de futur. Tot i que aquest sistema de disc òptic amb imatges

Disc làser de Pioneer, exponent de la nova tecnologia.

RAFA GIL

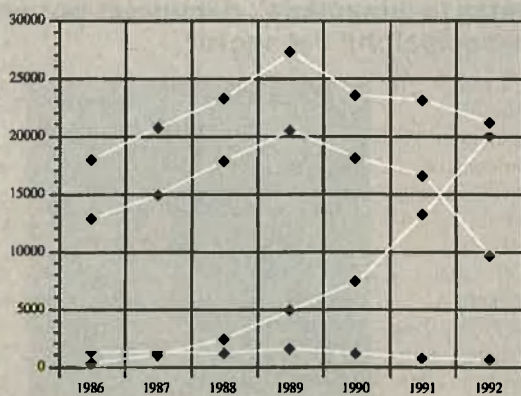
i sons ja funciona al Japó i als Estats Units, en el continent europeu avança amb molta timidesa. Proporciona una alta qualitat d'imatge, amb 440 línies de resolució, una fidelitat cromàtica un 30% superior als vídeos convencionals i un so digital quasi perfecte i inalterable, sense sorolls, ni distorsions. Els reproductors de LD, que costen unes 70.000 pessetes, són capaços de tractar sense cap dificultat

qualsevol altre format, de 8 a 30 centímetres de diàmetre, i estan preparats per aprofitar les futures barreres tecnològiques de la televisió d'alta definició.

Per un altre cantó, enfront del creixement moderat que s'espera en els pròxims anys per a les càmeres de vídeos i reproductors de CD, les empreses confien més en els reproductors de disc làser, potser, per animar el baix nivell comercial que travessa el sector de l'electrònica de consum ara. L'Associació de la Indústria Electrònica Japonesa calcula que el 1995 es vendran anualment en el món vora els 9 milions de reproductors de LD. Per a l'inici del segle, les vendes a Europa arribaran als 1,7 milions d'unitats anuals.

El catàleg actual japonès conté 11.000 títols, i l'americà en té 6.000, mentre que el mercat europeu s'ha de conformar amb 800 títols, a causa, entre altres problemes, de la pluralitat de llengües i dels distints sistemes de televisió que coexisteixen en el vell continent. Com a impulsor de l'invent, Pioneer ha desenvolupat la seua pròpia gamma de títols i avui és indiscutiblement el primer fabricant mundial de LD. Sony i Philips han donat la mà a Pioneer per assegurar-se l'expansió del sistema, com també les productores de pel·lícules Warner Brothers, Paramount Pictures, Universal Pictures, CBS Fox i Columbia i les companyies discogràfiques Polygram, EMI, BMG, Sony Classics i Warner Disc. Entre totes produeixen actualment una gran varietat de títols, des de l'últim recital de Madonna fins les més recents pel·lícules, junt amb una selecció d'òperes i concerts de música clàssica. Hi ha prou per deixar clara la diferència abismal que

separa els dos blocs geogràfics des del punt de vista tecnològic: a l'estat espanyol s'estima que hi ha uns 25.000 reproductors enfront dels quasi cinc milions al Japó.

Estadística de vendes al mercat espanyol (en milers)

- ◆ Singles 12''
- ◆ LP
- ◆ MC
- ◆ CD

separa els dos blocs geogràfics des del punt de vista tecnològic: a l'estat espanyol s'estima que hi ha uns 25.000 reproductors enfront dels quasi cinc milions al Japó.

EL DISC COMPACTE INTERACTIU

Quan a la reproducció se li afegeixen programes informàtics s'obté el disc compacte Interactiu (DC-

I). Aquest sistema encara és en bolquers, però ja és possible jugar partides de *golf* o de *squash* individualment davant una pantalla de televisió, dues opcions que han estat presentades en les últimes fires monogràfiques celebrades l'any passat a València i Barcelona.

El 16% de les llars a l'estat espanyol tenen reproductors de disc compacte.

RAFA GIL

Però les possibilitats d'aquest sistema interactiu van més enllà perquè permet no tan sols controlar el que passa a la pantalla, sinó també fer preguntes i rebre la contestació de manera immediata, com ja ho fan en alguns programes les televisions privades en territori de l'estat espanyol.

El mateix CD-I pot reproduir els anomenats CD-Photo, pel·lícules revelades en disc òptic de l'empresa Kodak. La firma japonesa ha arribat a aconseguir un acord de les principals empreses fotogràfiques del món perquè totes utilitzen el mateix model estàndard. De moment, però, Kodak és l'única que comercialitza aquesta opció.

La conseqüència més immediata d'aquest nou sistema de reproducció d'imatge consistirà en la possibilitat d'enviar qualsevol fotografia d'un punt del món a l'altre, sense barreres de distàncies i a la velocitat de la llum.

Ignasi Pellicer